

The Rabbinic Commandments

These 613 mitzvot were given to Moses on Mount Sinai together with their general principles, particular points, and details. These general principles, particular points, and details represent the Oral Law, which each court received from the previous court.

There are [also] other commandments that were instituted after the giving of the Torah. They were established by the Prophets and Sages and spread throughout Israel - for example, the reading of the Megillah, [lighting] a Chanukah candle, fasting on Tish'ah b'Av, [setting up] *eruvim*, and [washing one's] hands [in preparation for prayer and eating]. Each of these commandments also possesses explanatory aspects and details. All of this will be explained in this text.

We are obligated to accept and observe all these commandments which [the Rabbis] instituted, as [implied by Deuteronomy 17:11]: "Do not deviate from the instructions that they will give you, left or right."

They are not considered to be additions to the commandments of the Torah. [If so,] what was the intention of the Torah's warning (Deuteronomy 13:11): "Do not add to it and do not detract from it"? That a prophet is not permitted to introduce a new measure and say that the Holy One, blessed be He, commanded this mitzvah to us and that it should be added to the Torah's mitzvot, or [say that He commanded that we] eliminate one of the 613 mitzvot mentioned above.

However, if a court, together with the prophet of that age, adds a commandment as an ordinance, a lesson, or as a decree, this is not considered as an addition. He is not saying that the Holy One, blessed be He, commanded us to make an *eruv* or read the Megillah at its [appointed] time. Were he to say so, he would be adding to the Torah.

Instead, we are saying that the prophets and the courts ordained and commanded that the Megillah be read at its [appointed] time in order to recall the praise of the Holy One, blessed be He, the salvation He wrought for us, and His response to our cries, so that we will bless Him, extol Him, and inform the future generations of the truth of the Torah's promise (Deuteronomy 4:7): "What nation is so great that it has God [close to it....]"

מצות דרבנן

אלו הם תרי"ג מצות שנאמרו לו למשה בסני, הן וכלותיהן ופרטותיהן ודקדוקיהן.

כל אותם הכללות והפרטות והדקדוקין והבאורין של כל מצוה ומצוה, היא תורה שבכתב ומה שכתבו שכתבו בפייתדין.

ויש מצות אחרות שנתחדשו אחר מותן תורה, וקבעו אותם נביאים ותקמים, ופשטו בכל ישראל, כגון: מקרא מגילה, ונר חנכה, ותענית תשעה באב, וערובין, וידים. ויש לכל מצוה ומצוה מאלו פירושי ודקדוקין. הכל יתבאר בחבור זה.

כל אלו המצות שנתחדשו, תיבנים אנו לקבלם ולשמרם, שנאמר: "לא תסור מן הדבר" וכו'. ואינם תוספת על מצות התורה.

ועל מה הזהירה תורה: "לא תסף עליו ולא תגרע ממנו"? — שלא יהא נביא רשאי להחדש דבר ולומר, שהקדוש ברוך הוא צוהו במצוה זו להוסיפה למצות התורה או לחסר אחת מאלו השש מאות ושלוש עשרה מצות:

אבל אם הוסיפו בית דין עם נביא שיהיה באותו הזמן מצוה נדך תקנה או נדך הוראה או נדך גזרה — אין זו תוספת, שהרי לא אמרו שהקדוש ברוך הוא צוה לעשות ערוה או לקרות מגילה בעונתה; ואלו אמרו כן — היו מוסיפין על התורה;

אלא כן אנו אומרים: שהנביאים עם בית דין תקנים, וצוה לקרות המגילה בעונתה כדי להזכיר שבחיו של הקדוש ברוך הוא ותשועות שעשה לנו והיה קרוב לשועתנו, כדי לזכרו ולהללו, וכדי להודיע לדורות הבאים שאמת מה שהבטיחנו בתורה "ומי גוי גדול אשר לו אלהים" וגו'.

Similar principles apply with regard to all the other Rabbinic commandments, be they positive commandments or negative commandments.

The Division of the Mitzvot According to the Halachot of the Mishneh Torah

I saw fit to divide this text into fourteen books.

The first book - I will include within it all the mitzvot that are the foundations of the faith [taught by] Moses, our teacher, of blessed memory, those which a person must know before everything - e.g., the unity of God, blessed be He, and the prohibition against worshipping false gods. I have called this book *The Book of Knowledge*.

The second book - I will include within it all the mitzvot that are constant and which were commanded to us so that we will love God and constantly remember Him - e.g., the recitation of the *Shema*, prayer, tefillin, and the priestly blessing. Circumcision is included in this category because it is a sign in our flesh to recall [God] constantly, during the times when we are not wearing tefillin, tzitzit, or the like. I have called this book *The Book of Love*.

The third book - I will include within it all the mitzvot that are associated with specific times - e.g., the Sabbath and the festivals. I have called this book *The Book of the Seasons*.

The fourth book - I will include within it all the mitzvot that involve sexual relations - e.g., marriage, divorce, *yibbum*, and *chalitzah*. I have called this book *The Book of Women*.

The fifth book - I will include within it all the mitzvot that involve forbidden sexual relations and those that involve forbidden foods. [I have grouped the two] (forbidden sexual relations and forbidden foods) [together] because it is in these two matters that God has sanctified us and separated us from the [other] nations.

[The Torah mentions the concept of holiness] with regard to both these matters, stating [Leviticus 20:24, 27]: "[I am God, your Lord,] who has separated you from among the nations... and I have set you apart among the nations." [Accordingly,] I have called this book *The Book of Holiness*.

ועל דרך זו היא כל מצוה ומצוה שהיא מוכרתי סופרים, בין עשה ובין לא העשה.

חלוקת המצוות לפי סדר ההלכות

רציתי לחלק חבור זה לארבעה עשר ספרים:

ספר ראשון — אכלל בו כל המצוות שהם עקר דת משה רבנו, עליו השלום, וצריך אדם לידע אותם תחלת הכל, כגון יחוד השם, ברוך הוא, ואסונו עבודת כוכבים. וקראתי שם ספר זה 'ספר המדע'.

ספר שני — אכלל בו כל המצוות שהם תדירות, שנצטוונו בהם כדי לאהב המקום ולזכרו תמיד, כגון קריאת שמע ותפלה ותפלין וברפת פהנים, ומילה בכלל, לפי שהוא אות בבשרנו, להזכיר תמיד בשעה שאין שם, לא תפלין ולא ציצת וכיוצא בהם. וקראתי שם ספר זה 'ספר אהבה'.

ספר שלישי — אכלל בו כל המצוות שהם בזמנים ידועים, כגון שבת ומועדות. וקראתי שם ספר זה 'ספר זמנים'.

ספר רביעי — אכלל בו המצוות של בעילה, כגון קדושתין וגרושתין ויבום וחליצה. וקראתי שם ספר זה 'ספר נשים'.

ספר המישי — אכלל בו מצוות של ביאות אסורות ומצוות של מאכלות אסורות, לפי שבשני ענינים האלו קדשנו המקום והבדילנו מן העובדי-כוכבים, בעריות ובמאכלות אסורות, ובשניהם נאמר: 'ואבדל אתכם מן העמים'. וקראתי שם ספר זה 'ספר קדשה'.